

Abstrakt

V České republice se v souvislosti s ekonomickou a politickou transformací po roce 1989 dostává do popředí zájmu fenomén sociálního vyloučení a bezdomovectví. Problémem je nedostatečná efektivita politik sociální integrace, převažuje pouze izolované řešení těch nejkřiklavějších následků. Cílem této práce je srovnání a vyhodnocení vybraných dokumentů politiky sociálního začleňování v rámci evropského víceúrovňového systému vládnutí. Na základě výsledků této analýzy budou zhodnoceny současné možnosti opětovného sociálního začlenění bezdomovců do české společnosti. Práce si zároveň klade za cíl ověřit identifikaci publikovaných příčin vzniku bezdomovectví u vybrané skupiny českých bezdomovců. V empirické části je použita kombinace kvalitativních metod výzkumu (polostrukturované rozhovory s bezdomovci) a komparativní analýzy formulovaných cílů politik sociálního začleňování v evropském víceúrovňovém systému vládnutí. Na základě provedeného výzkumu bylo zjištěno, že problém efektivity sociální integrace v České republice je determinován zejména nadměrnou obecností formulovaných cílů na národní úrovni. Následkem toho se příliš nedaří stanovené cíle implementovat na regionálních a lokálních úrovních vládnutí. Z rozhovorů vyplývá, že bezdomovci vnímají jako jedinou cestu k opětovné sociální integraci získání vlastního bydlení, případně trvalého zaměstnání, potýkají se však s finanční nedostupností nájemních bytů. Možným řešením je vytvoření uceleného legislativního rámce, který by přispěl k rozvoji sociální ekonomiky v České republice a umožnil tak osobám v tíživé životní situaci využívat sociálního bydlení a chráněného pracovního trhu.